

POSTANOWIENIE

Dnia 3 marca 2022 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Rafał Małarski

w sprawie **E. K. i P. M.**

skazanych za przestępstwo z art. 279 § 1 k.k. i in.

po rozpoznaniu w Izbie Karnej na posiedzeniu w dniu 3 marca 2022 r.

kasacji obrońców

od wyroku Sądu Okręgowego w L.

z dnia 14 maja 2021 r., sygn. akt V Ka (...),

utrzymującego w mocy wyrok Sądu Rejonowego w C.

z dnia 28 sierpnia 2020 r., sygn. akt II K (...),

postanowił:

1. oddalić kasację jako oczywiście bezzasadne;
2. obciążyć skazanych kosztami sądowymi za postępowanie kasacyjne w częściach na nich przypadających.

UZASADNIENIE

Sąd Okręgowy w L. – po rozpoznaniu apelacji obrońcy – w dniu 14 maja 2021 r. utrzymał w mocy wyrok Sądu Rejonowego w C. z 28 sierpnia 2020 r., którym E. K. skazany został na karę 4 lat pozbawienia wolności i karę grzywny w ilości 350 stawek dziennych, każda w wysokości 10 zł, za dokonanie w okresie od 24 do 26 marca 2012 r. w D. w warunkach recydywy specjalnej włamania do magazynu depozytowego miejscowego Oddziału Celnego i kradzieży stamtąd 146 429 paczek papierosów różnych marek wartości blisko 1,6 mln zł (art. 279 § 1 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k.); orzeczono też wobec oskarżonego przepadek korzyści majątkowej w kwocie 50 000 zł (art. 45 § 1 k.k.).

Kasację od prawomocnego wyroku Sądu odwoławczego złożył obrońca E.K.. Podnosząc w 5 zarzutach rażące i mogące mieć istotny wpływ na treść orzeczenia naruszenie prawa procesowego, tj. art. 433 § 2 k.p.k. w powiązaniu z innymi przepisami proceduralnymi, wniósł o wydanie rozstrzygnięcia kasatoryjnego, ewentualnie o „uchylenie zaskarżonego wyroku i uniewinnienie oskarżonego”.

W pisemnej odpowiedzi na kasację prokurator del. do Prokuratury Krajowej zażądał jej oddalenia jako oczywiście bezzasadnej.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje.

Kasacja, choć zredagowana od strony formalnej poprawnie, okazała się bezzasadna – i to w stopniu oczywistym. Jej krytykę, zasługującą na pełną aprobatę, przeprowadził w pisemnej odpowiedzi na nią prokurator.

Nie dostrzegając wystąpienia jakiegokolwiek bezwzględnego powodu odwoławczego, Sąd Najwyższy rozpoznał wywiedzioną kasację w granicach zaskarżenia i podniesionych zarzutów (art. 536 k.p.k.). Odnosząc się do nich, trudno nie skonstatować, że zmierzały one w istocie do podważenia dokonanej oceny dowodów i zrekonstruowanych na ich podstawie ustaleń faktycznych. Należało tu stwierdzić, że Sąd odwoławczy wywiązał się w pełni ze swoich powinności, ustosunkowując się w sposób wszechstronny i przekonujący do wszystkich zarzutów sformułowanych w apelacji obrońcy.

W szczególności Sąd drugiej instancji wiele uwagi poświęcił wyjaśnieniom G. M. K., podkreślając, że Sąd Rejonowy trafnie przydał im walor wiarygodności, skoro w chwili ujawniania okoliczności związanych z popełnieniem przestępstwa organy ścigania nie dysponowały dowodami wskazującymi na jego sprawstwo, a poza tym nie dążył on do uniknięcia odpowiedzialności karnej. Wykazał też Sąd *ad quem*, dlaczego krytyczną ocenę zeznań A. B. i I. M. wypadało podzielić (zarzut z pkt I). Nie uszło również uwagi instancji odwoławczej zagadnienie braku zgody na konfrontacje E. K. z G. M. K. (zarzut z pkt II) ani oddalenie wniosków dowodowych o przesłuchanie M. S., C. C. i J. M. M. i S. M., jak też nieuwzględnienie całości zeznań J. M. (zarzut z pkt III). W wystarczającym stopniu Sąd Okręgowy wypowiedział się na temat procedury przyjmowania i wyjmowania towarów z magazynu celnego (zarzuty z pkt IV i V).

W podsumowaniu wolno stwierdzić, że Sąd odwoławczy nie dopuścił się naruszenia art. 433 § 2 k.p.k. i art. 457 § 3 k.p.k. w zw. z art. 7 k.p.k., art. 410 k.p.k. i art. 170 § 1 pkt 4 k.p.k.

W tym stanie – przypominając, że postępowanie kasacyjne nie jest trzecią instancją powtarzającą zwykłe postępowanie odwoławcze, ale rolą jego jest kontrola orzeczeń drugoinstancyjnych z punktu widzenia najpoważniejszych naruszeń prawa, zbliżonych swą rangą do bezwzględnych uchybień – Sądowi Najwyższemu nie pozostawało nic innego, jak tylko oddalić kasację obrońcy skazanego E. K. w trybie określonym w art. 535 § 3 k.p.k. O kosztach sądowych za postępowanie kasacyjne orzeczono po myśli art. 636 § 1 k.p.k. w zw. z art. 633 k.p.k. w zw. z art. 637a k.p.k.